

Polaganjem vijenaca brojnih izaslanstava udruga antifašističkih boraca iz Hrvatske, Vojvodine i Distrikta Brčko te lokalnih tijela vlasti ispred spomen obilježja i evociranjem sjećanja obilježena 74. obljetnica završetka borbi na Bolmanskom mostobranu.

Partizanski veteran, 93-godišnji Dragoljub Kapor, profesor biologije u mirovini, kao sudionik Bolmanske bitke o događajima koji su se zbili u rano proljeće 1945., među inim ističe: „Mogu zaboraviti što sam jučer jeo, ali tih dana se dobro sjećam. Najveći dojam na mene ostavili su Rusi, koje smo sreli u Batinskoj bitki. Bili su to borci 57. Armije generala Šarohina, i dio 3. ukrajinskog fronta maršala Tolbuhina. Vidjeli smo herojstvo ruskih vojnika, za njih je bilo poginuti kao da popijete čašu vode. Mi smo bili mladi. Rusi nam nisu dali da dođemo blizu kaćušama koje su pucale. Govorili su nam da ako je tebi suđeno, nećeš ovdje poginuti“.

U organizaciji Udruge antifašističkih boraca i antifašista Beli Manastir i Općine Jagodnjak, polaganjem vijenaca brojnih izaslanstava iz Hrvatske, Vojvodine i Distrikta Brčko na spomenike u Petlovcu i Baranjskom Petrovom Selu te na centralni spomenik na raskrižju puteva Bolman – Baranjsko Petrovo Selo - Petlovac i na spomenik u Bolmanu, kao i evociranjem sjećanja obilježena je 74. obljetnica završetka borbi na Bolmanskom mostobranu. Centralni spomenik Bolmanske bitke u dva je navrata (1999. i 2000. godine) bio oskrnavljen, ali ga je Općina Jagodnjak uz potporu Ministarstva kulture RH obnovila. U posljednje vrijeme, netko podno spomenika baca smeće...

Pozdravljajući sudionike komemorativnog skupa, Nikola Opačić, član Predsjedništva SABA RH, naglasio je: „Danas smo ovdje da se poklonimo borcima Bolmanske bitke, bez obzira na nacionalnu, rasnu, vjersku pripadnost i identitet jer antifašizam nije političko, već civilizacijsko i ljudsko opredjeljenje. Bolmanska bitka je iščupala srce, prvo zbog smrti velikog broja djece - jer za Bolmance su to sve bila naša djeca, a među poginulima bilo je mnoštvo bolmanske mladeži, a onda i zbog smrti mještana. Bolmanci su ostali bez većine kuća i svojih imanja, pa čak i bez crkve - Hrama svetih apostola Petra i Pavla, koji je izgorio skupa s inventarom, među kojim se isticao ikonostas s ikonama - baštinom predaka stvaranom stotinama godina“.

Vodeći danonoćne borbe od 6. do 22. ožujka 1945., jedinice 12. vojvođanskog korpusa odigrale su značajnu ulogu u posljednjoj godini rata na našem tlu. Sedma vojvođanska i 15. vojvođanska

(Petefi) brigada, istisnule su preko Drave nacističku 11. zrakoplovno-poljsku diviziju. Nerijatelj nije uspio formirati mostobran na lijevoj obali Drave; nije ga uspio ni proširiti, te se tako probiti ka Dunavu, Pečuhu, a ni kasnije prema mostobranu kod Donjeg Miholjca. Bitka je bila završena.

Što su likvidiranju neprijatelja sudjelovali i dijelovi sovjetskih i bugarskih savezničkih jedinica nikako ne umanjuje ulogu 12. vojvođanskog korpusa u ovoj operaciji. Naprotiv. To je među ostalim, izrazio i komandant 3. ukrajinskog fronta maršal Tolbuhin, koji je odao priznanje našim borcima „za upornost i junaštvo ispoljeno u borbama za likvidaciju neprijateljskog mostobrana i doprinos slamanju neprijateljske ofenzive u Mađarskoj“.

B. M.